

REDACTIONEEL GEDEELTE.

TANDHEELKUNDIGE VERPLEEGSTERS.

In het land waar men van oudsher de tandheelkunde het stevigste heeft aangepakt, in Amerika is ook de nieuwigheid van de „Dental Nurse” geboren.

Men heeft daar, reeds voor jaren, een geweldige campagne gevoerd voor het behoorlijk onderhoud van het gebit onder het motto: „A clean tooth never decays”. En hoewel wij dit tegenwoordig niet meer als axioma aanvaard kunnen, zal toch wel niemand ontkennen dat een behoorlijk schoongehouden gebit heel wat meer levenskansen heeft, dan wanneer het begraven is onder tandsteen en spijsresten met al de gevolgen van dien.

Die campagne in Amerika moest meebrengen, dat men de kwestie van de gebitsreiniging aan een zeer nauwkeurig onderzoek onderwierp en veel tijd besteedde aan het afdoende schoonmaken en polijsten van tanden en kiezen.

En waar het vanzelf spreekt dat dit in de eerste plaats geleerd moet worden aan de jeugd, waren het dus ook de schooltandklinieken waar het zeer aankwam op een minutieuse mondreiniging.

Deze kost echter veel tijd en al spoedig zag men in, dat, wilden de tandartsen dit werk goed doen, zij geen tijd meer over zouden hebben voor ander werk en de heele opzet zeer duur zou worden.

Men zocht dus naar een oplossing en vond die, door meisjes in een tweejarige cursus speciaal voor dit doel op te leiden.

In een groot aantal worden zij tegenwoordig jaarlijks afgeleverd en veel reclame is en wordt er gemaakt voor hun

zegenrijk werk, zóó zelfs dat er in den laatsten tijd herhaaldelijk stemmen opgaan om te wijzen op het toekomstgevaar van deze dental nurses voor de tandheelkunde.

Het is daar voorgekomen, (daarvoor is het Amerika) dat men een vrouwelijke tandarts, die naar een betrekking aan een schooltandkliniek solliciteerde weigerde, omdat voor dat werk alleen de „dental nurse” geschikt was! Het voornaamste strijdpunt echter tusschen voor- en tegenstanders is de kwestie waar de grens moet zijn van hetgeen deze nurses mogen en niet mogen doen.

En wij hier in Holland, die als echte Hollanders in de gelegenheid zijn de kat eens uit den boom te kijken zullen goed doen ons te spiegelen aan de ervaringen elders opgedaan.

En dan moeten wij ons afvragen, hebben wij hier ook behoefte aan dergelijke, speciaal opgeleide zusters, en zoo ja, wat moeten zij dan kennen en welke bewerkingen in den mond zullen zij mogen doen?

Vermoedelijk zal binnen afzienbaren tijd worden ingevoerd de Ziekteverzorgingswet, die de minder gegoeden recht zal geven op tandheelkundige hulp in haar vollen omvang. Dat beteekent dat er een groote fondspraktijk zal komen, die in de groote steden misschien voor een deel in klinieken zal geschieden, maar die ook mee zal brengen dat de fondstandarts die thuis zal werken, een groot aantal patienten zal moeten helpen, zoodat elke tijdwinst hem welkom zal zijn.

Verder zullen er schooltandklinieken komen en hier zal, met het oog op de systematische behandeling het meeste werk aanwezig zijn.

En dan zal het ongetwijfeld een voordeel wezen, wanneer wij de beschikking hebben over goed gedrilde zusters, die in staat zijn ons het administratief werk uit de handen te nemen en de gebitten der patienten afdoende te reinigen voor zij bij ons in behandeling komen.

In de scholen lijkt dit al zeer eenvoudig, omdat men in de toekomst daar verpleegsters noodig zal hebben die ook den schoolarts veel werk uit de hand kunnen nemen. Deze zullen

dan zoo geïnstrueerd moeten worden, dat ook de monden van de kinderen onder hunne voortdurende controle vallen. Die instructie moet hen op een speciaal daarvoor bestemde cursus worden bijgebracht, welke cursus verder wordt gevolgd door diegenen, die zich uitsluitend als „dental nurse” wenschen te bekwamen en die behalve deze cursus eerst een vooropleiding zullen moeten ontvangen, waar hun die verpleegsterskennis moet worden onderwezen die zij in ieder geval zullen noodig hebben.

In het bezit van haar diploma zullen zij dan moeten kennen naast haar zuivere verpleegsterskennis, de administratieve methoden die op tandheilkundige klinieken worden toegepast en het verwijderen van tandsteen en polijsten der tanden.

Dit moet echter de eenige bewerking zijn die in den mond is toegestaan!

Men kan n.l. ongetwijfeld een ieder, ook zonder een geleerde vooropleiding de reiniging van het gebit leeren, zonder dat men daarbij den patient schade kan doen door gebrek aan meerdere kennis.

Zoodra men haar echter andere bewerkingen laat verrichten, hoe onschuldig die schijnbaar mogen lijken, opent men den weg die tot vele gevaren kunnen leiden en een kwakzalverij in het leven zouden kunnen roepen in de conserveerende tandheilkunde, zooals we die al kennen in de prosthodontische. Zoo goed als men geschoolde verpleegsters, onder toezicht van den medicus, de nabehandeling van een kraamvrouw kan overlaten, zoo goed kan men daartoe opgeleide zusters onder tandheilkundige controle tandsteenverwijdering en mondreiniging laten verrichten. Gaat men echter verder en zou men haar bijv. toestaan zoogenaamde „eenvoudige” vullingen te leggen, dan verdwijnt iedere controle, omdat dit niet altijd even eenvoudig is als het er uitziet en bij eventueele complicatie de kennis te kort schiet en de patient daarvan de dupe zal worden.

Buitendien, vanaf het oogenblik dat men boor en excavator gaat hanteeren kunnen alle bijzonderheden en mogelijkheden

optreden die tezamen de moeilijkheden vormen die inherent zijn aan de uitoefening van de tandheelkunde en die dus uitsluitend aan den tandheerkundige moeten worden overgelaten.

Ten slotte is de werkring zooals hierboven aangegeven ruimschoots voldoende om de tandheerkundige verpleegsters de handen vol te geven en zullen zij dan een zeer nuttige taak kunnen vervullen.

Het bestaan van een dergelijke klasse van medehelpers zal de hulp in fondsen en schooltandklinieken aanmerkelijk goedkoper kunnen maken en tevens de vraag of er voor deze hulp voldoende tandheerkundigen zullen zijn bevestigend helpen beantwoorden.

N.
